

ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร

นางสาววิลาวัลย์ วรรณพรมณ์
การบริหารการศึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา และการเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร จำแนก ตามเพศและวุฒิการศึกษาประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 180 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ จำนวน 123 คน จากการเลือกตัวอย่างผู้วิจัยด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ขนาดตัวอย่างและการเลือกตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดโดยใช้ตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซี่และมอร์แกน(krejcie and Morgan) (สมโภชน์, 2550 :188)

ผลการวิจัยพบว่า

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 สำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยโดยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับ ปวส. รองลงมาได้แก่ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่าประถมศึกษา และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ พบว่า

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=3.62, S.D.=0.55$) โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิง ($\bar{x} = 3.67, S.D.=0.61$) มีความพึงพอใจสูงกว่าเพศชาย ($\bar{x} = 3.56, S.D.=0.47$) และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจสูงที่สุด ($\bar{x} = 3.86$)

2) ด้านการส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก

($\bar{X}=4.03, S.D.=0.51$) โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิง($\bar{x} = 4.04, S.D.=0.52$) มีความพึงพอใจสูงกว่าเพศชาย ($\bar{x} = 4.02, S.D.=0.50$) และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{x} = 4.14$)

3) ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาในโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=3.89 S.D.=0.57$) โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิง($\bar{x} = 3.90 S.D.=0.61$) มีความพึงพอใจสูงกว่าเพศชาย ($\bar{x} = 3.88 S.D.=0.54$) และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ($\bar{x} = 3.95$)

4) ด้านการบันทึกพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73 S.D.=0.44$) โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศชาย ($\bar{x} = 3.76 S.D.=0.43$) มีความพึงพอใจสูงกว่าเพศหญิง และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ($\bar{x} = 3.82$) มีระดับความพึงพอใจสูงสุด

5) ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X}=3.82, S.D.=0.39$)

3. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่มและความแปรปรวนของความพึงพอใจ ระหว่างเพศและวุฒิทางการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ทั้ง 4 ด้าน

1) ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่มของความพึงพอใจระหว่างเพศของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปีที่ 3 ทั้ง 4 ด้าน พบว่า

1.1) ความพึงพอใจทางด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

1.2) ความพึงพอใจทางด้านการส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

1.3) ความพึงพอใจทางด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาในโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

1.4) ความพึงพอใจทางด้านการบันทึกพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

1.5) ในภาพรวมผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ไม่มีความแตกต่างกัน

2) ผลการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจ ระหว่างวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา ทั้ง 4 ด้าน พบว่า

2.1) ความพึงพอใจทางการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

2.2) ความพึงพอใจทางการส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

2.3) ความพึงพอใจทางการป้องกันและการแก้ไขปัญหาในโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

2.4) ความพึงพอใจทางการบันทึกพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

2.5) ในภาพรวมผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อ ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ไม่มีความแตกต่างกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่ศึกษารายละเอียดดังต่อไปนี้

1 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียนนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้าน การบันทึกพฤติกรรม

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการบันทึกพฤติกรรม จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา ขอบเขตของการวิจัยเป็นผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 180 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ จำนวน 123 คน จากการเลือกตัวอย่างผู้วิจัยด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ มีวิธีการดำเนินการวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

1 ประชากรตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสนภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 180 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสุเหร่าแสนแสน จำนวน 123 คน จากการเลือกตัวอย่างผู้วิจัยด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขนาดตัวอย่างและการเลือกตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดโดยใช้ตารางประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของ เครจซีและมอร์แกน(krejcie and Morgan) (สมโภชน์, 2550 :188)

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยตัวแปรขั้นพื้นฐาน และตัวแปรที่ศึกษา ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ ตัวแปรที่เกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1.1 อาชีพ หมายถึง การทำมาหากินจากการทำงานหรือกิจกรรมใดๆ ที่ก่อให้เกิดผลผลิตและรายได้ เป็นงานที่สุจริต ไม่ผิดศีลธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งประกอบด้วย 3 อาชีพ ได้แก่ อาชีพรับจ้างและรับค่าจ้างเป็นรายวัน, อาชีพรับจ้างและรับค่าจ้างเป็นรายเดือน และอาชีพประกอบธุรกิจส่วนตัว

1.2 ระดับการศึกษาการศึกษาศึกษา หมายถึง การสร้างคนให้มีความรู้ ความสามารถมีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นมีลักษณะนิสัยจิตใจที่ดีงามมีความพร้อมที่จะต่อสู้เพื่อตนเองและสังคม มีความพร้อมที่จะประกอบการทำงาน อาชีพได้การศึกษาช่วยให้คนเจริญงอกงาม ทั้งทางปัญญา จิตใจ ร่างกาย และสังคมการศึกษาจึงเป็นความจำเป็นของชีวิตอีกประการหนึ่งได้แก่ ระดับประถมศึกษา, ระดับมัธยมศึกษา และระดับสูงกว่ามัธยมศึกษา

1.3 ศาสนา หมายถึง ลัทธิความเชื่อ ของมนุษย์อันมีหลักคือแสดงกำเนิดและความสิ้นสุดของโลก เป็นต้น อันเป็นไปในฝ่ายปรมัตถ์ประการหนึ่งแสดงหลักธรรมเกี่ยวกับบุญบาป อันเป็นไปในฝ่ายศีลธรรมประการหนึ่งพร้อมทั้งลัทธิพิธีที่กระทำตามความเห็นหรือตามคำสั่งสอนในความเชื่อถือนั้น ๆ ได้แก่ ศาสนาพุทธ และศาสนาอิสลาม

2 ตัวแปรที่ศึกษา เป็นตัวแปรเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบจำนวน 4 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนที่จะช่วยให้มีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนที่เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

2.2 ด้านการส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนในกลุ่มคัดกรองไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา หรือกลุ่มที่มีความสามารถพิเศษให้มีคุณภาพมากขึ้น ได้พัฒนาตนเองเต็มศักยภาพ และมีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ

2.3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การจัดทำมาตรการช่วยเหลือนักเรียนในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น การประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดกิจกรรมสำหรับการป้องกันและช่วยเหลือแก้ไขปัญหา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของ (กนกรร, 2552 และเนรมิต, 2549) มาปรับปรุงบูรณาการเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล มีลักษณะเป็นรูปแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) จำนวน 3 ข้อสอบถาม ได้แก่ 1) อาชีพ 2) ระดับการศึกษา 3) ศาสนา ของผู้ให้ข้อมูล

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 4 ด้าน เรื่อง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการบันทึกพฤติกรรม ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดจัดลำดับคุณภาพ 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แล้วประมวลความรู้ที่ศึกษาเป็นกรอบแนวคิดกำหนดขอบเขต และกำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. นำแบบสอบถามของ (กนกธร, 2552 และเนรมิต, 2549) มาปรับปรุงบูรณาการตามกรอบแนวคิด โดยให้ครอบคลุมขอบเขตการวิจัย ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยให้น้ำหนัก ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึงพึงพอใจมากที่สุด	ให้น้ำหนักเป็น	5	คะแนน
ระดับ 4 หมายถึงพึงพอใจมาก	ให้น้ำหนักเป็น	4	คะแนน
ระดับ 3 หมายถึงพึงพอใจปานกลาง	ให้น้ำหนักเป็น	3	คะแนน
ระดับ 2 หมายถึงพึงพอใจน้อย	ให้น้ำหนักเป็น	2	คะแนน
ระดับ 1 หมายถึงพึงพอใจน้อยที่สุด	ให้น้ำหนักเป็น	1	คะแนน

3. นำแบบสอบถามเสนอกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบแก้ไขแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านตรวจสอบแบบสอบถามด้วยวิธีการหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้หลัก IOC (Index of item - Objective Congruence) โดยแปลความหมายของค่าคะแนนดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
 - 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
 - 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่ตรงนิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย
- ข้อคำถามที่มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.7 - 1.0 สามารถนำไปใช้เป็นข้อคำถามได้

4. นำแบบสอบถามที่ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว ไปทำการทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ที่มีในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้แบบสอบถามมีความชัดเจนและสมบูรณ์มากขึ้น

6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วไปใช้กับผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 123 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยยื่นหนังสือคำร้องถึงบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ไปยังผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ เพื่อขอความอนุเคราะห์ให้ผู้ปกครองนักเรียนตอบแบบสอบถาม

2. การส่งเครื่องมือผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามฝากไปยังนักเรียนเพื่อให้ผู้ปกครองตอบแบบสอบถาม
3. การเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยจะทำการเก็บรวบรวมโดยให้ผู้ปกครองฝากมากับนักเรียน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้วผู้วิจัยได้ทำข้อมูลโดยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม แล้วทำการประมวลผลข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ให้ข้อมูล ผู้วิจัยจะวิเคราะห์โดยการนำมาแจกแจงความถี่ (Frequencies) แล้วคำนวณหาค่าร้อยละ (%)

ตอนที่ 2 การตอบแบบสอบถามประกอบด้วย

1. ความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ค่าเฉลี่ยเปรียบเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของ เบสท์ (Best) ดังนี้

ระดับความพึงพอใจ

คะแนนเฉลี่ย	4.50-5.00	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.50-4.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.50-3.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.50-2.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00-1.49	หมายความว่า	มีความพึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

2. ความแตกต่างของความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำแนกตาม สถานภาพส่วนตัวของผู้ปกครอง จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านอาชีพ ด้านระดับการศึกษา ด้านศาสนา ใช้การ วิเคราะห์จะทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ในแต่ละด้านและทดสอบความ แตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธีทดสอบรายคู่ของเชฟเฟ (Schaeffer's test)

3. การเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุเหร่า แสนแสน จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ใช้สถิติ t - test (Independent) แล้วนำเสนอเป็น ตารางประกอบความเรียง

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา กรุงเทพมหานครสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

จากผลการวิจัยระดับความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ทั้ง 4 ด้าน พบว่า ความพึงพอใจ ร ายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา และด้านการบันทึกพฤติกรรม จำแนกตามเพศและวุฒิการศึกษา

มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทั้ง 4 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับความพึงพอใจจากสูงสุดจนถึงน้อยสุดตามลำดับดังนี้ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญา และด้านการบันทึกพฤติกรรม ซึ่งสามารถพิจารณาแต่ละด้านได้ ดังนี้

1. ผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย และส่วนใหญ่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาหรือระดับ ปวส. รองลงมาได้แก่ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่าประถมศึกษา และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

2. ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ พบว่า

1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิง มีความพึงพอใจสูงกว่าเพศชาย และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจสูงสุด

2) ด้านการส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก

โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิงมีความพึงพอใจสูงกว่าเพศชาย และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจสูงสุด

3) ด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญาในโรงเรียน ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3มีความพึงพอใจในระดับมากโดยผู้ปกครองนักเรียนเพศหญิงมีความพึงพอใจสูงกว่าเพศชาย และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจสูงสุด

4) ด้านการบันทึกพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3มีความพึงพอใจในระดับมาก โดยผู้ปกครองนักเรียนเพศชาย มีความพึงพอใจสูงกว่าเพศหญิง และผู้ปกครองที่มีระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี มีระดับความพึงพอใจสูงสุด

5) ในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจในระดับมาก

3. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่มและความแปรปรวนของความพึงพอใจ ระหว่างเพศ และวุฒิทางการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ทั้ง 4 ด้าน

1) ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยสองกลุ่มของความพึงพอใจระหว่างเพศของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปีที่ 3 ทั้ง 4 ด้าน พบว่า

1.1) ความพึงพอใจทางด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

1.2) ความพึงพอใจทางด้านการส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

1.3) ความพึงพอใจทางด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาในโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

1.4) ความพึงพอใจทางด้านการบันทึกพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

1.5) ในภาพรวมผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ไม่มีความแตกต่างกัน

2) ผลการทดสอบความแปรปรวนของความพึงพอใจ ระหว่างวุฒิการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ สังกัดสำนักงานเขตคลองสามวา ทั้ง 4 ด้าน พบว่า

2.1) ความพึงพอใจทางด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

2.2) ความพึงพอใจทางด้านการส่งเสริมนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

2.3) ความพึงพอใจทางด้านการป้องกันและการแก้ไขปัญหาในโรงเรียน ไม่มีความแตกต่างกัน

2.4) ความพึงพอใจทางด้านการบันทึกพฤติกรรมของ ผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีความแตกต่างกัน

2.5) ในภาพรวมผู้ปกครองนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีวุฒิทางการศึกษาต่างกันมีความพึงพอใจต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสุเหร่าแสนแสบ ไม่มีความแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการศึกษาวิจัย สามารถเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้เกิดความเจริญก้าวหน้าได้ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องทุ่มเทและพัฒนาต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มาก จะต้องสร้างความตระหนักให้กับคณะครูทุกคนในเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองให้ดียิ่งกว่าเดิม
2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรจัดให้มีการพัฒนาความรู้กับคณะครูอย่างสม่ำเสมอเพราะทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการจัดการช่วยเหลือนักเรียน
3. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการจัดระบบในการกระตุ้นปลุกฝังให้นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงออกที่ดีต่อหมู่คณะ รักและสนใจในการช่วยเหลือนักเรียนด้วยกัน
4. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีระบบข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศ ที่รวดเร็วถูกต้องและทันสมัย

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่เป็นปัจจุบันเกี่ยวกับนักเรียนให้มากกว่านี้เพื่อนำไปใช้ในการช่วยเหลือผู้เรียนได้เร็วขึ้น
2. ควรมีระบบการดูแลช่วยเหลือพฤติกรรมของนักเรียนที่มีความเสี่ยงให้ทันต่อสถานการณ์ในปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

- กรชกร ชวติ. (2544). ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียน ที่มีต่อการจัดการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษา
สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ตั้งอยู่นอกเขตเทศบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กร นิภา หลีกกุล. (2544). ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาต่อการให้บริการ ของสำนักงาน
บัณฑิตศึกษาในคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สารนิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
การศึกษาเพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2547). สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เลิฟ
แอนด์ สิป.
- คณิต ดวงหัตถ์. (2537). สุขภาพจิตกับความพึงพอใจในงานของข้าราชการตำรวจชั้น ประทวนในเขตเมืองและ
เขตชนบท ของจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วันทยา วงศ์ศิลปกรมย์. (2533). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่เป็นผลจากความพอใจ ในการได้เลือก
บทเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- วรเศรษฐ์ นิธิอนันต์. (2541). การศึกษาความต้องการและปัญหาของนักศึกษาต่อการ ให้บริการด้านสวัสดิการใน
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์. (2541). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: เพชรจรัสแสงแห่งโลกธุรกิจ.
- อดุลย์ศักดิ์ สุนทร โรจน์. (2546). ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนประถม ศึกษาสังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาการบริหารการศึกษา,
สถาบันมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาสารคาม.